

337

vella f. Peça de ferro
fregada a l'arada, que serveix
per a obrir el tolc. || d'auró

?

vellegir v. tr. Tornar a llegir

vellampes

velleix m. Neplà al mig d'un
cristle, penya-tigat, mur, etc.;
replomat, sortint de poc vol, en
una porch, destinat a tenir-hi
algunes objectes

velleixó m. lleixa petita
que va sobre una lleixa més
gran.

vellent m. aq'. Humit, mig
moll. Un soterrani vellent.
La bugadvera ha tornat la roba
vellent. || m. El vellent de la